

Papež Frančišek

Božič: presenečenja, ki so všeč Bogu

Dragi bratje in sestre, dober dan!

Čez šest dni bo božič. Drevesa, okrasitev in luči nas spominjajo, da bo praznik tudi letos. Splošno javno mnenje nas spodbuja, da si med seboj izmenjujemo darila in ustvarjamo vedno nova presenečenja. Sprašujem se: ali je to praznovanje, ki je Bogu všeč? Kakšen božič bi se želel On, kakšna darila, kakšna presenečenja?

Poglejmo prvi božič v zgodovini, da bi odkrili Božji okus. Tisti prvi božič je bil *poln presenečenj*. Začenjajo se že pri Mariji, ki je bila obljubljen Jožefova nevesta: pride angel in ji spremeni življenje. Devica bo mati. Nadaljujejo se z Jožefom, ki je poklican, da postane oče sinu, ki ga ni spočel. Otrok, ki pride v najbolj nemogočem trenutku takratnih razmer, v katerih zaročenca Marija in Jožef glede na predpise ne moreta živeti skupaj. Jožef na pragu škandala, ko ga klic časa vabi, da bi Marijo naznanil ter s tem ohranil svoje dobro ime, presenet: da Marije ne bi osramotil, jo sklone na skrivaj odsloviti; na kocko postavi svoj ugled. Nato sledi še eno presenečenje: Bog mu v spanju spremeni načrte in ga prosi, naj Marijo vzame k sebi. Po Jezusovem rojstvu, ko ima Jožef svoje načrte za družino, spet v spanju dobi sporočilo, naj vstane in odide v Egipt. Skratka, božič prinaša nepričakovane življenjske spremembe. Če želimo živeti božič, moramo odpreti svoja srca in biti pripravljeni na presenečenja, na nepričakovane spremembe svojega življenja.

Toda v božični noči pride največje presenečenje: Največji je mali dojenček. Božja Beseda je novorojenček, kar dobesečno pomeni, da »ni sposoben govoriti«. In Božja Beseda postane »nesposobna govora«. Odrešenika niso sprejele avtoritete časa ali kraja ali veleposlaniki: ne; sprejeli so ga preprosti pastirji, ki so jih presenetili angeli med njihovim nočnim delom. Brez obotavljanja so odhiteli k njemu. Kdo bi kaj takega pričakoval? Božič je praznik Božjega nespoznavanja, ali bolje, praznik neprepoznanega Boga, ki ovrže vso našo logiko in naša pričakovanja.

Praznovati božič torej pomeni sprejeti Božja presenečenja na zemlji. Odkar je nebo prineslo svojo novost na svet, ne moremo več živeti v stilu »zemlja - zemlja«. Božič oznani novo dobo, kjer se življenje ne načrtuje, temveč daruje; kjer se ne živi zase, po svojem okusu, temveč za Boga in z Bogom, saj je Bog od božiča naprej »Bog z nami«, ki živi z nami, ki hodi z nami. Živeti božič pomeni dovoliti, da nas pretrese presenetljiva novost. Jezusov božič nam ne podarja varne toplote ognja iz kamina, temveč božanski mraz, ki pretrese zgodovino. Božič je zmaga ponižnosti nad ošabnostjo, preprostosti nad obiljem, tišine nad hrupom, molitve nad »svojim časom«, Boga nad mojim jazom.

Praznovati božič pomeni živeti tako kot Jezus, ki je prišel za nas, ki ga potrebujemo, in *iti* k tistim, ki potrebujejo nas. Božič je živeti kot Marija: *zaupati*, biti poslušni Bogu, tudi če ne razumemo, kaj dela. Praznovati božič pomeni delati tako, kot je delal Jožef: *vstati*, da bi izpolnili Božjo voljo, tudi če je drugačna od naših načrtov. Sveti Jožef preseneča: v evangeliju ne spregovori nikoli, v evangeliju ni zapisana niti ena njegovih besed in Gospod mu govori v tišini, v sanjah. Božič pomeni dati prednosti tihemu Božjemu glasu pred neuglašeni zvoki porabništva. Če znamo biti v tišini pred jaslicami, bo božič tudi za nas presenečenje in ne

nekaj že videnega. Biti v tišini pred jaslicami – to je božično vabilo. Vzemi si čas, v tišini pojdi pred jaslice. In poslušaj, glej presenečenje.

Na žalost pa je tudi mogoče, da *narobe praznujemo* in dajemo prednost zemlji pred novostmi neba. Če božič ostane le lep tradicionalen praznik, v središču katerega smo mi in ne On, bo to izgubljena priložnost. Prosim, ne delajmo božiča *posvetnega*! Slavljenca ne odmikajmo na stran, tako kot pravi »v svojo lastnino je prišel, toda njegovi ga niso sprejeli« (Jn 1,11). Vse od prvega evangelija v adventu nas Gospod spodbuja k čuječnosti. Prosi nas, da svojega življenja ne obtežujemo z »razsipnostjo« in »življenjskimi skrbmi« (Lk 21,34). V teh dneh hitimo, morda bolj kot kdajkoli v vsem letu. Toda če delamo tako, delamo ravno nasprotno od tega, kar želi Jezus. Krivdo iščemo pri mnogih stvareh, ki nam napolnjujejo dneve, krivdo iščemo v svetu, ki se vrti prehitro. Toda Jezus ni iskal krivde v svetu. Prosil nas je, naj ne bomo raztreseni, naj vsak trenutek bedimo v molitvi (v. 36).

Božič bo, če bomo tako kot Jožef dali tišini njeno mesto; če bomo kot Marija rekli Bogu »Tukaj sem«; če bomo kot Jezus blizu osamljenim; če bomo kot pastirji šli iz svojega, da bi bili z Jezusom. Božič bo, če bomo našli luč v revni betlehemske votlini. Božiča ne bo, če bomo iskali svetleče okraske sveta, če bomo nasičeni z darili, kosili in večerjami, ne bomo pa pomagali vsaj enemu revežu, ki nas spominja na Boga – za božič je Bog postal ubog.

Dragi bratje in sestre, želim vam blagoslovljen božič, poln Jezusovih presenečenj! Morda se nam bodo zazdela presenečenja neudobna, toda to je Božji okus. Če jih bomo sprejeli, bomo sami sebi naredili prečudovito presenečenje. Vsak od nas v svojem srcu nosi sposobnost presenetiti. Za letošnji božič dovolimo Jezusu, da nas presenetiti.